

21 Защото се боѣхъ ѿ тебе, понеже си человекъ жестокъ: зѣмашъ онова, което не си тѣрилъ, и жнешъ онова, което не си сѣлалъ.

22 И рече мѣ господаро мѣ: ѿ оуста та ти ще да те съдимъ, лѣкавый рабе: знаеше защо азъ самъ человекъ жестокъ, зѣмамъ онова, което не самъ ѿставилъ, и жнѣ онова, което не самъ сѣлалъ:

23 И защо не даде скрепто мое на тѣрговцы те, и като дойдохъ азъ, щѣхъ да го зѣмемъ съ лихва та;

24 И рече на оная што предстояваха тамъ: земете ѿ негъ мнась тѣ, и дайте а на оногова който има десеть тѣ мнась.

25 И рекоха мѣ: господине, има десеть мнась:

26 Защото ви говоримъ, че секомъ който има, ще да мѣ се даде: а ѿ оногова който нема, и што има ще да се земе ѿ негъ.

27 Но врази те мои оныа, който ме не щѣха да царювамъ надъ нихъ, доведѣте ги тѣка, и и зсѣчете предъ мене.

28 И като рече тѣа (слова) Исуса, ѿиваше напредъ и воскачвашесе во Иерусалимъ.

29 И като приближи до Вифсагѣя и Вифанѣя, къ

гора та която се нарича Елеѣнска, прати двѣма ѿ оученицы те си.

30 И рече: идѣте въ ѿрѣшино то село: и като влзѣте въ него ще да намѣрите едно ждрекчѣ приврзано, на което никой человекъ никога не ѣ възсѣлалъ: като го ѿвржете, доведѣте ми го.

31 И ако вы попыта нѣкой: защо го ѿврзвате; така да мѣ речѣте: защо на господаратъ неговъ трѣбѣва.

32 И ѿидѣша прѣтени те, и найдѣха каквото шо имъ рече.

33 И като ѿврзѣваха ждрекчѣ то, рекоха имъ господарѣ те мѣ: защо ѿврзвате ждрекчѣ то;

34 Я оий рекоха: защо господаро мѣ го иска.

35 И доведѣха го при Исуса: и като нафрлаха дрѣхите си на ждрекчѣ то, качѣха Исуса.

36 И като замѣнѣваше той, постилаха дрѣхѣ те си по пѣтъятъ.

37 И когато приближи вече до канадолно то на-гора та Елеѣнска, началъа сѣчко то множество оученическо да се радѣватъ, и да хвалатъ Бга съ голѣмъ гласъ, за сѣчки те сѣа, който видѣха.